

เทศน์อบรมธรรมวราษ ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

การกู้หนี้ยืมสินขอให้พิจารณาใหม่ๆ

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๖๐๐ คน)

วันนี้เรามาทำสักขีพิจารณาใหม่ๆ ใจของค่าไม่ได้สักบาทเลย ไม่ได้สักบาทต์เลย กำลังจะเตรียมมุดดินลงไป จะโผล่ที่ไหนก็ไม่รู้ แหล่งเงินทุนคงคำนึงมากกิโลนึง กิโลกว่าไปด้วยแล้ว ที่นี่โผล่ขึ้นมาแล้วนะ ทองคำ กิโลละเท่าไร (๓๗๐,๐๐๐ บาทค่ะ) ถ้า ๑ บาทล่ะเท่าไร (๕,๖๕๐ บาทค่ะ) เงินในคลังหลวงของเราที่ว่า ๘๐๐ ล้าน คือเรายังไม่ได้เคลื่อน ยังไม่ได้ซื้อทองคำ เราจะหมุนภายนอกเข้ามาเสียก่อน อันนี้เข้าเมื่อไรก็ได้ เราดูเหตุการณ์ตลอดเวลา ถ้าหากว่าเงินเราจะลดลงเรื่อย ๆ อ่อนลงเรื่อย ๆ เรายังหมุนเข้าหาทองคำ แต่นี่คือเหมือนเงินเราไม่ได้ลดน้อยลง

เมื่อวานนี้ดอลลาร์หนึ่งเท่ากับเงินเรา ๔๐ บาท ๙๗ สตางค์ ก็อยู่ในย่านนี้มานานแล้วนะ อยู่ใน ๓๙-๔๐, ๔๐ นี่นานแล้ว อยู่เรื่อย ๆ มา เงิน ๘๐๐ ล้านนี่รอ คือเมื่อไรเราเข้าได้ เพราะเราดูอยู่ตลอดเวลา ๘๐๐ ล้านนี่ท่องจะสักประมาณกี่กิโล (๒,๑๗๔ กิโล) อันนี้เราไว้ต่อยอดดังที่เคยพูดแล้วนะ เอาไว้ต่อยอด เป็นตันเป็นลำเป็นเนื้อเป็นห้อง เป็นของพื้นอองชาไทยรวมเข้าไปเป็นสี่พันกิโล อันนี้ต่อยอด ๘๐๐ ล้านนี่ต่อยอด คือ ๘๐๐ ล้านนี่เป็นอย่างน้อย ส่วน ๔๐ กว่าล้านที่เศษออกไปนั้นก็ยังกำกังกันอยู่ คือพิจารณาหนัก อันไหนที่มีความจำเป็นมากน้อยต่างกันยังไง เพราะเงินนี้ปกติเราประกาศแล้วแต่ต้นว่า เงินสดไทยนี้เราจะไม่เอาเข้าคลังหลวง เราจะให้เป็นเงินหมุนเวียนทั่วประเทศไทย คือช่วยชาติไทยเราทั้งชาติ เป็นกิจกรรมทั่วประเทศ เราจะเอาเงินสดนี้ออกหมุนอย่างนี้ ประกาศมาตั้งแต่ต้น

ครั้นแล้วเรื่องความห่วงใยทองคำในคลังหลวงก็หนักขึ้นทุกวัน ๆ ทางนี้เห็นว่า พอกเป็นไป ทางกิงกันสาขาดอกใบของเรายังไม่ค่อยจนตระอุกจนมุมเท่าไรยิ่งกว่าทองคำ บกพร่องในคลังหลวง เพราะฉะนั้นเรารึ่งได้กันเอาไว้เลย เจียดเงินจำนวน ๘๐๐ ล้านนี้ เข้าสู่คลังหลวงด้วยทองคำ นำหนักเท่าไรก็แล้วแต่ นี่เป็นอย่างน้อยนะ ที่ว่า ๔๐ กว่าล้านนั้นหากจำเป็นยังไงที่จะออกช่วยชาติรอบ ๆ ทั่วประเทศไทยเรายังออก ถ้าไม่จำเป็นก็จะหมุนเข้ามานี้ แต่รู้สึกว่ามันจะเข้าทางด้านทองคำมากกว่า ในความรู้สึกของเรา นะ เพราะมันหนักหน่วงอยู่ในทองคำประจำบ้าน ล้วนข้างนอกเหล่านี้เรายังได้เห็นกันอยู่แล้ว

ชาติไทยของเราไม่อดตาย ถ้าลงจุดสำคัญแล้วก็ว่าชาติไทยของเรา อะไร ๆ จะด้อยกว่าตามพุงข้าไม่ด้อย อ้าว ไปที่ไหนมันมีนี่ อาหารการกินที่ไหนจะสมบูรณ์ยิ่งกว่าเมืองไทยเรา ชื่อช่างหัวมันซิ ให้ห้องเร��สบายแล้วก็ເກາລະ ไอซ์ชื่อเมืองไทยเราด้อย ๆ คราวก็ช่างมันเลอะ ให้ยกโคงตรามาว่าเราก็เฉย ก็เราไม่ได้ด้อยนี่ ไปที่ไหนไม่อดอยาก เมืองไทยเราเป็นเมืองอัธยาศัยมีน้ำใจด้วย ไปที่ไหนไม่อดตาย นีลีศาสนานะไปที่ไหนมีน้ำใจต่อ กันตลอดไปเลย ไปที่ไหนไม่อดตาย ด้วยเหตุนี้เองเรางึงหนักไปทางทองคำมาก กว่า ในจำนวนเงิน ๕๐ กว่าล้านนี่นะ คอยฟังไป เพราะทางกิงก้านสาขานี้ก็จำเป็น มาทุกแห่งทุกมุมเป็นมาตลอด เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล อันดับสองก็โรงพยาบาล สำคัญอยู่สองจุดนี้

โรงพยาบาลเป็นจุดสำคัญมาก ทั่วประเทศไทยเรากระวงไหนจะมีความจำเป็นยิ่งกว่ากระวงสาธารณสุข กระวงสาธารณสุขเป็นกระวงรับคนจนตระกอน มุ่ง กองทุกชั้นห้ายรวมอยู่ในกระวงสาธารณสุขนี้ทั้งนั้น คระเป็นเศรษฐี กุญแจ พิเศษสถาบัตติสูงต่ำขนาดไหนก็ตาม เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นคนจนตระกอนมุ่ง จะต้องวิ่งเข้าหาหมอทั้งนั้น นี่จุดนี้สำคัญ เพราะฉะนั้นทางด้านงบประมาณจะมีมากมีน้อยอย่างไรก็ตาม ขอให้คำนึงถึงเรื่องคนไข้ คนไข้ไม่ได้มีงบประมาณ คระใช้ที่ไหนวิ่งเข้าหาโรงพยาบาล ๆ อันนี้สำคัญมาก กระวงนี้เป็นกระวงที่จำเป็นมากที่เดียว เราึงได้หมุนเข้ามาจุดนี้

เดินเข้าไปในโรงพยาบาลนี่ ดูคนไข้เป็นยังไง ดูญาติคนไข้เป็นยังไง คนที่เข้าไปสู่โรงพยาบาลไม่มีคระเป็นความยิ่มแย้มแจ่มใส มีแต่โศกเศร้าแหงหงอย เสียงได้เสียง เสียอยู่นี่นั้นแหละ คนไข้เข้าไปจะตายหรือจะยัง ตรงนั้นล่ะซี หน้าเคร้าไปบรรดาญาติมิตร พ่อแม่ พี่น้อง เข้าไปแล้วล้มหายใจอยู่กับหมอ อยู่กับพยาบาล นีลีที่ได้หนักทางเครื่อง มือแพทย์ คนไข้วิ่งหาหมอ หมอไม่มีเครื่องมือก้าวไม่ออก คนไข้ผิดหวัง เพราะฉะนั้น จึงต้องได้ถูกใจ

เมื่อวานเช่นนี้ก็ไปโรงพยาบาลเต่างอย พอลองรถแล้วเข้าเลย จนหมອวิงตาม ลงรถแล้วเข้าห้องน้ำห้องน้ำโรงพยาบาลต่าง ๆ เข้าดู จนหมอมวิงตามเพราะหมอตั้งตัวไม่ทัน ลงปืนเข้าปูบเลย เข้าซอกแซกซิกแซก เลยมาได้จุดสำคัญจุดหนึ่ง เขาก็ขอตึก เหมือนกัน แต่ว่าตึกนี้ ตามถึงเรื่องความจำเป็นของตึกมีมากน้อยเพียงไร เขาก็ซึ่งให้ทราบ แล้วก็มาหนักอยู่ที่เครื่องมือ เครื่องมือนี้เข้าไปในห้องเป็นเครื่องมือสำคัญเสียด้วย เอกซ์เรย์และเครื่องควบคุม เป็นจุดสำคัญด้วย แล้วเครื่องควบคุมนี้เข้าสั่งมาจากเมืองไหนเราจำไม่ได้(สังการี) รู้สึกจะไม่คุ้นหูเลย เวลานี้หมดสภาพแล้ว จะซื้ออะไหล่เข้ามาแก้ไขดัดแปลงก็ไม่ได้ไม่มี

ตกลงก็เลยให้หนทางโรงพยาบาลเต่าอย โทรมาทางโรงพยาบาลโนนสะอาด แกร่ำเกอกุ่มภาปี ให้มาติดต่อกัน เมื่อไม่มีเครื่องอะไหล่แล้วคระยกหมดเราก็จะยกหมดเลย ซื้อเครื่องใหม่มาเลยที่สมบูรณ์ทุกอย่าง จะเป็นสมัยไหนก็ตาม ขอให้สมบูรณ์แบบก็แล้วกัน เครื่องเก่านี้ละออกไปเลย เราบอกอย่างนั้นเลย ละออกหมดแล้วเอาของเราเข้าแทน เข็บอกมันแพง มันแพงขนาดใหญ่ว่าซิ เขาว่ามันเป็นล้านนะ โยย จะไปยกอะไร ร้านแคนนิคันหัวล้านก็มีเยอะ เราย่าอย่างนี้นะ เมื่อเรายังไม่ได้เงินล้านเอาหัวล้านนี้ชนไปก่อน และเงินล้านค่อยตามหลังกันไป อย่างนั้นนะเวลาจะพุด จนตระกอะไร คนหัวล้านมีเต็มไปหมด เอาหัวล้านนี้ชนตะไปก่อน และค่อยเอาเงินล้านตามหลัง เขาก็ไม่เคยคิดว่าจะมีคนพุดอย่างนั้น หัวเราะกันลั่น

อย่างนี้ล่ะ เราไปที่ไหนเป็นอย่างนี้นะ คือเราห่วงทางโรงพยาบาลมากจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดា เพราะฉะนั้นเรารถึงไม่ได้ปล่อยไว้ อะไรจะจำเป็นไม่จำเป็น ชีวิตของคนทั่วประเทศไทยนี้อยู่ในกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น เวลาจำเป็นเขามานี้ครอย่าเอาอะไรมาอวด ตีกรรมบ้านช่องสมบัติเงินทองข้าวของ อย่าเอามาอวด อย่ามาอวดโรค ถ้าโรคจับเข้าตรงไหนนั้นคือคนจนตระกอกเกิดขึ้นแล้ว จะต้องวิงหาุมอ นี่จุดสำคัญ

ชีวิตมันตีบตันอันตู้เข้าทันทีนะพอโรคได้เกิดขึ้นภายในร่างกายแล้ว และก็สร้างโรคภัยในเข้าอีก จิตใจวุ่นวายส่ายแส่ ห่วงเป็นห่วงตาย เกิดกองทุกข์ขึ้น ที่นี่หนักยิ่งกว่าโรคเลียอิก นั่นนั่นสร้างกองทุกข์น้อยเมื่อไร เพราะฉะนั้นเรารถึงได้หมุนทางโรงพยาบาลให้มากที่เดียว ไม่ว่าที่ไหน ๆ จำเป็นที่ไหนให้ทั่วประเทศไทยว่างั้นເຄອະ จึงต้องได้หมุนตลอด

เวลานี้ตึกก็ตั้งสามตึกสี่ตึกแล้วนะ ไม่ใช่เล่น เขาก็มาขอ ๆ มีแต่ความจำเป็นเข้ามาเต็มตัว ๆ ที่เราจะทนพิจารณาหนณูกูไกไม่ได้ สุดท้ายก็เอา คิดดูซิเงินในกระเบ้าเรามีมีละ เพื่อเข้าทำนีเขามาโดยเอาที่เดียว ตึกนี้เท่านั้นล้าน ตึกนั้นเท่านั้นล้าน มาโดยเอาคนละเท่านั้นล้านเท่านี้ล้าน รับไปที่เดียว ถ้าอย่างนั้นวัดป้าบ้านตادرังไปนานแล้วนะ หลวงตาบัวนี้ได้ดึงชนกำแพง หัวไม่แตกกำแพงแตกไปนานแล้วนะ นีก เพราะว่าจ่ายนั้นจ่ายเป็นงวด ๆ ตึกนั้นจ่ายงวดนั้น ตึกนี้จ่ายงวดนี้ มันมาไม่เสมอ กัน ไม่พร้อมกัน เราก็ค่อยๆ โภกันไป หมัดนั้นต่ออย หมัดนี้รับ เรื่อยไปเลย อย่างนี้ละเรากูไกตลอดแต่เราก็เคยๆ โภย่างนี้เรื่อยมา

ให้เรามีเงินเป็นกอบเป็นกำเราไม่มีแหล่ง แต่น้ำใจนี่ชิสำคัญ รายไหนเข้ามาก็อย่างนั้น ๆ เมื่อวานทางภูหลวงเขาก็พุดเรื่องตึก อย่าด่วนพุด ตีปากເ Kear กว่าอย่างนี้ เห็นไหมบทเวลาจะพุด คือเข้าพุดถึงเรื่องตึก เข้อยกได้ตึก ไปโรงพยาบาลภูหลวง เมื่อวานนี้เข้าพุดถึงเรื่องตึก อย่าด่วนพุด เดียวตีปากເ Kear นี่มือเห็นใหม ความจำเป็น

หนาแน่นกว่านี้ยังมี ในหัวอกหลวงตา เขาก็หัวเราะ กือย่างนั้นแล้ว ไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น โรงพยาบาลภูหลวงให้น้อยเมื่อไร เอกชเรย์ฟันให้ อาย่างอื่นให้ รถให้ แต่ที่มันแคบจริง ๆ

เราติดต่อให้เข้าซื้อที่ที่ติดกันกับโรงพยาบาล เขาไม่ขายเราก็เลยปัดไปเลยไม่ได้ซื้อ หมดหวัง เพราะฉะนั้นที่มันถึงได้แคบอย่างนั้น ถ้าหากว่าที่กว้างเรารื้อให้นานแล้ว เพราะเราเคยซื้อที่ให้โรงพยาบาลมากต่อมาก ซื้อหลายแบบ ส่วนมากซื้อต่อออกไปต่อออกไปมากน้อย เห็นสมควรจำเป็นยังไง ๆ บ้างแล้วก็ตกลงกับเจ้าของที่เขา เขาว่าเท่าไรก็ให้กันตามนั้นเลย เราให้ก็ให้ด้วยความสงสาร ให้เจ้าของที่ก็สงสาร ทางโรงพยาบาลเราก็สงสาร แบ่งสู้แบ่งรับ ไม่ค่อยต่อรองเข้าเหละ ไม่ปรากฏว่าเราต่อรองเขาก็ให้หนนະ เขาว่าเท่าไรให้เลย ๆ อันนี้ก็เพราะความสงสารนั้นเองไม่ใช่อะไร ทั้ง ๆ ที่เราไม่มี แต่ความเมตตามัครอบอยู่ตลอดเวลา

ก็คิดดู เดียว呢เราก็ยังไม่ลืม ไปที่โรงพยาบาลใหญ่ นี้เขาก็ขออะไรเราก็ลืม เพราะโรงพยาบาลนั้นเราช่วยมากต่อมาก สร้างถังน้ำใหญ่ให้ก็สร้าง ถังปูนอย่างข้างศาลาเราก็ให้ สีถังห้าถัง และยังซื้อถังกรองน้ำอีกอยู่ข้างบนนั้น เยอะ ให้มากต่อมาก เพราะมันอยู่ชอกเชกจนตกรอกจนมุม ตรงไหนที่จำเป็นอย่างนั้นเราช่วยมากเหละ อันนี้เขาก็ติดต่อเราก็ลืมเสียจะสร้างอะไรนะ ประมาณห้าแสน เข้าพูดถึงความจำเป็นของเข้า เอ้า เวลา呢เรามีเราให้เพียงสามแสน เราว่าอย่างนั้น อีกสองแสนค่อยพิจารณา กันไป เวลา呢เรางุนตรอภิการมากเราบอก

เขาก็ไม่ว่าอะไร สามแสนเขาก็เอา ครึ่นมาแล้วความเมตตามันไม่มาด้วย มันอยู่นั้น เจ้าของมานี้คิดไปคิดมา ตกลงตอนเข้าให้โทรศัพท์ไปเลย ให้หมดทั้งห้าแสนเลย อย่างนั้นเหละ คือความเมตตามาไม่มาด้วย มาแต่เรา สามแสนอยู่นั้นแล้วมันก็ถึงสองแสนเข้าเป็นเพื่อนอยู่นั้น มันไม่ยอมมา ตกลงตอนเข้าก็โทรศัพท์ไปบอกให้ทั้งห้าแสน อย่างนั้นแล้วพิจารณาเอาซิ เราก็แล้วความเมตตามาไม่ยอมมาด้วย มันก็เป็นอย่างนั้น

ซื้อที่มีหลายประเภทนะ ส่วนมากซื้อขยายที่ออกไป ๆ ที่ซื้อให้หมดแล้วก็โรงพยาบาลไปตั้งนั้นก็มี แต่น้อย คือที่คับแคบเหมือนอยู่ในครัวเรือนเขา โรงพยาบาลครัวเรือน ไปดูแล้ว อยู่ มันยังไงกัน พังว่า ๆ ไว มองที่ไหนจนหาที่ไปที่มาไม่ได้ แน่นอัดตึ้ง แต่สิ่งก่อสร้าง ไม่ไหวแล้ว และที่อื่นมีใหม่ล่ะ ลองไปติดต่อศูนย์ที่ไหนเขาก็จะขาย เอาทั้งที่เลย เขายาจะขายเท่าไร ที่ประมาณเท่าไรจะพอติกับโรงพยาบาล ให้ไปติดต่อ เราก็ไปติดต่อ ได้มาจริง ๆ ดูเหมือน ๒๓ หรือ ๒๕ ไว้เราก็ลืมเสีย ส่องแง่นีละไม่ ๒๓ ไว้ก็ ๒๕ ไว้ เขาก็ออกได้แล้ว เท่านั้นไว้เป็นเงินเท่านั้น เอ้า เอาเลย ให้เลย จึงซื้อเอาที่นั้นทั้งหมด

แต่เราบอกว่าสิ่งก่อสร้างเราไม่ให้ เราจะให้แต่ที่เท่านั้น ถ้าหากมีปัญญาจะปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ แล้วก็เอาได้เลย เขาก็รับรองเข่าจะพยายามหา ของบประมาณบ้างอะไรบ้าง เขายังรับรองว่าจะได้แล้ว เรายัง เอ้า ถ้านั้นก็ซื้อเลย ๆ เขายังยก้อนนี้ออกไปหมดเลย อันนั้นก็เลิกลายเป็นโรงเรียนเด็กไป ที่โรงพยาบาล ๙ ไร่นั่นดูว่ากลายเป็นโรงเรียนเด็กไป อันนั้นเป็นโรงพยาบาลใหญ่ นุ่นทางขอนแก่น อย่างนั้นก็มี ส่วนมากมีแต่ซื้อเพิ่ม ๆ เพิ่มละมากต่อมาก

เราช่วยทุกมุมเรื่องโรงพยาบาล ช่วยจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะ ช่วยจนหมดเนือหมดตัวจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดานะ อย่างที่ว่าให้เข้าแล้วเงินเราไม่มียังให้แล้วนะ นั่นเรียกว่าหมดเนือหมดตัว เวลาหนึ่งตั้งสามตึกลีทึก โรงเรียนก็มี ดูเหมือนลีทึกตึก นั่นฟังชน้อยเมื่อไร เป็นล้าน ๆ ขึ้นไป นี่จะที่อุดล่าห์พยายามกับพื้นท้องทั้งหลาย ให้พากันเห็นใจนะ หลวงตามนี้ช่วยจริง ๆ ช่วยโลก ไม่ได้มีอะไรติดเนือติดตัวเลย เรายังพูดให้ฟังแล้ว สำหรับเราเราไม่มีได้มีเสีย เราพอทุกอย่างแล้ว เราช่วยโลกด้วยความพอกของเรา เราไม่มีแบ่งสักปันส่วนอะไรกับใครแม้มีเดหินเม็ดตราย มีแต่ความเมตตาทุ่มลง ๆ ล้วน ๆ ขอให้เห็นใจทุกคน

ให้เห็นใจชาติไทยของเรา ชาติไทยของเราเป็นชาติที่มีคุณค่ามานาน ตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้นะ เป็นชาติไทย ๆ ขึ้นมา ขออย่าให้เขามาดูถูกเหยียดหยามเหยียบย่ำ ทำลาย ถึงกับว่าเอารองมาอ่านมาปักกึ่งลงในเมืองไทยของเรา เมืองไทยของเราเป็นหมา ๖๒ ล้านตัว ทั้ง ๆ ที่เป็นคนไทย ๖๒ ล้านคน เมื่อมาอ่านจันทร์ใหญ่หลวงของเรา มาปักกึ่งแล้วก็ลืนหมดเลย หมดความหมายนั้น เพราะฉะนั้นให้พากันต่างคนต่างดีดต่างดัน อย่าทำกันสุ่มสี่สุ่มหา

ผู้นำชาติบ้านเมืองนั้นจะเป็นตัวสำคัญมากที่สุด หัวใจชาติบ้านเมืองอยู่ที่นั่นหมด มอบความไว้วางใจให้ผู้นำชาติบ้านเมือง ผู้นำชาติบ้านเมืองอย่าเป็นยักษ์เป็นผีอย่าเป็นโจรเป็นมาร เป็นมหาภัยลึ้นชาติบ้านเมืองก็แล้วกัน จุดใหญ่อยู่ตรงนี้ เวลาหนึ่งเคยหายใจชาติไทยเราร่วมอยู่ในจุดใหญ่ ที่นี่จุดใหญ่ก็เป็นจุดมหาภัยขึ้นมาอย่างนี้จะว่ายังไง ถ้าเป็นจุดมหาภัยขึ้นมาจะเป็นอย่างนี้แน่นอน ให้พากันคิดทุกคน ๆ

เราเป็นลูกชาวยไทย อย่าเห็นแก่ได้แก่ร่ำแก่ร่ายยิ่งกว่าคนไทยทั้งชาติที่จะกู้ชาติของตนขึ้นด้วยความอุดล่าห์พยายาม ด้วยความรักชาติ เสียสละทุกคน ให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคน เรายังสามารถเต็มเหนี่ยวแล้วนะเวลาหนึ่ง ถ้าศาสนาช่วยพยุงขึ้นไม่ได้แล้วก็หมดหวังจริง ๆ เราจะให้กิเลสมากช่วย เห็นไหมช่วยลากลง ๆ จนกระทั้งชาติไทยของเราจะหมดความหมายแล้วเวลาหนึ่ง รู้ไหมโทษของกิเลสมันลากลง ๆ โทษของธรรมที่ตรง

ให้นมใหม่ ที่ลากชาวพุทธเรอลง ไม่มี มีแต่ฉุดขึ้นลากขึ้น ๆ เวลา呢ก็ฉุดก็ลากนั่นแหล่ะ ที่กล่าวอยู่เวลา呢 ขอให้เชื่อธรรมพระพุทธเจ้าจะพอทรงตัวได้

ทุกชั้นหนโลกสำคัญที่สุดคืออย่าได้ติดหนี้เข้าพระรังดังที่เคยเป็นมาแล้วนี้ การกู้หนี้ยืมสินขอให้พิจารณาให้มาก เจพะอย่างยิ่งวรรูบາล ไม่ควรจะกู้มาสุ่มสี่สุ่มหา เวลา呢เราติดหนี้ติดลินเขานะกระทั้งจะหายใจไม่ได้แล้วเมื่อไทยเรา คิดคนหนึ่ง ๆ ตั้ง ห้ามีนาท คน ๖๒ ล้านคน นี้แต่ก่อนนะ เดียวจะเพิ่มขึ้นอีกนะ เพราะกู้ยืมมันกู้ มาเรื่อย เออะอะกู้มา ๆ เพราะเหตุไม่รับถึงกู้มาอาณักหนา ทางเมืองไทยเรานี้ก็แบกหาม กันจนจะเป็นจะตายแล้วยังไม่รู้อยู่หรือ กู้มาหาอะไรพิจารณาซิ

กู้มาแต่ละครั้ง ๆ เราไม่ไปดูก็ได้ ลูกคิชย์เราเต็มกระทรวง ๆ กระทรวงไหนไม่มี ลูกคิชย์เราไม่มี มากอกทุกสิ่งทุกอย่างละเอียดล่อ อเป็นคนดีทั้งนั้นซึ่งเชื่อถือได้ร้อย เปอร์เซ็นต์เลย เขามาพูดถึงเรื่องความแยกยลที่สกปรกมากที่สุดในวงราชการของเรา กินกันมาเล็ก ๆ น้อย ๆ กินกันมาเรื่อย ๆ กินจนกระทั้งบานปลาย เวลา呢ชาติไทยของเราจะจะจะ นี่เพราะกินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่อิ่มไม่พอ กินตะกละตะกลาม ชาติไทยของเราจะจะจะไม่เหลือ เพราะความตะกละตะกลาม นี่ลากู้หนี้ยืมสินเขามานี้

พอเงินบกพร่องในระบบเป็นแล้วก็ไปกู้เงินเขามา กู้เงินเขามาไม่ใช่น้อย ๆ ไม่ใช่ ส่องล้านสามล้าน เป็นหมื่นเป็นแสนล้านขึ้นไปปั่นน่ำ มนของเล่นเมื่อไร แล้วกู้มานี้หนึ่ง มันก็มาพร้อมล่ะซี เป็นลูกหนี้เข้าพร้อม แล้วดอกวันหนึ่งเท่าไรกินไปเท่าไร พิจารณาซิ แล้วใครเป็นผู้แบกผู้หามหนี้สินอันนี้ พวกที่กู้มาบันไม่ได้มารับผิดชอบนะ ชุดนี้ตั้งขึ้น มาเป็นรรูบາลแล้วก็มา กู้หนี้ยืมสิน กินกันจนท้องป่อง จนห้องมันจะระเบิดแล้วมันก็โดด ออกไป ๆ ตั้งคนใหม่ขึ้นมา กู้มาเรื่อย ๆ ชาติไทยผู้แบกหนี้สินบันจะตายแล้วนะ พิจารณาซิ มันเป็นยังไงถึงเป็นอย่างนั้นมุษย์แท้ ๆ

มนุษย์อยู่ด้วยกันกับมนุษย์ ผู้นำก็เป็นมนุษย์ ทำไมจึงเป็นประเทศเป็นผีกินบ้านกิน เมือง ไม่มองหน้ามองหลังบ้าง มันเกินไปนะ ใครจะมาเป็นรรูบາลต่อไปนี้ให้มองดูหน้า มันดี ๆ นะ ใจจะมาเป็นรรูบາล รรูบາลรรูกินรรูกินรรูโภ อยู่นั่นหมด ให้ดูหน้าไหน มันไม่น่าเป็นปดหัวมันลงทะเลขะ อย่าเอาไว้ให้หนักเมืองไทยรรูบາลแบบนี้ รรูบາลกิน บ้านกินเมือง อย่าเอามาตั้งไว้เป็นอันขาดนะ ชาติไทยเราจะหมดลื้นชากรจริง ๆ ชากรของ ชาติไทยจะไม่มีเหลือถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้

รรูบາลไหนตั้งขึ้นมาก็ไปกู้มาแล้ว ๆ ส่วนເเจີນໄປໃຫ້หนี้ເຂາໄມ່ທຽບວ່າໃຊ້หนี้ หรือໄມ່ໃຊ້หนี้ มันเข้าพุงมันหมด กู้มาเท่าไร เอ้า นີ້ເຈາໄປເທົ່ານັ້ນ กູ້ເຂາພອປະດັບຮ້ານ อັນນັ້ນເຂາມາສ້າງນັ້ນ ๆ พອຫລອກຕາຫວັນເຂາ ເຈີນທີ່ກູ້ມານີ້ເຂາມາສ້າງນັ້ນ ๆ ส່ວນທີ່

มันกளືນກິນນັ້ນເທົ່າໄຣມັນໄມ່ເຫັນບອກສັກທີ່ ນີ້ລະທີ່ໄປກູ້ຢືນມາປ່ອຍ ໆ ກູ້ພຣະວ່າເງິນມັນເບາໃນກະເປົາ

ພຣຄພວກມັນມືມາກນະ ພວກທົ່ວເປັນ ໆ ມີມາກທີ່ທຳລາຍຊາຕີໄທຢາອຸ່ວເລານີ້ ມີແຕ່ພວກທົ່ວເປັນ ໆ ນີ້ລະກິນບ້ານກິນເມືອງອູ່ເວລານີ້ ຄ້າພູດຄື່ງເຮື່ອງເງິນທີ່ຈະມາຮັມບັງລື້ມີບັນຍ່ແໜນຈະໄປໂກຍເຂົາເຈົນອອກມາຈາກບັນຍື່ໃໝ່ ເຄົາຕັບເວົາປອດຂອງປະຊາຊົນອອກມາຄົນທັ້ງໝາຕີເຕີມໄປໝາດໄມ່ເຫັນດ້ວຍເລຍ ແຕ່ທົ່ວເປັນ ໆ ທີ່ມັນກິນດ້ວຍກັນນີ້ມັນເຫັນດ້ວຍກັນໄປ ນີ້ລະມັນຈະກິນບ້ານກິນເມືອງອຶກນະ ພວກທົ່ວເປັນ ໆ ພວກຍັກຍື່ໃໝ່ຜົນໃໝ່ ວຽກການຈະພູດວ່າມັນຜົນໃໝ່ອ່ຍ່ອງລົກລັບຈະຜິດໄປໄຫນ ມັນກິນກັນອູ່ອ່ຍ່ອງນັ້ນຈະວ່າໄງ ໄຄຣທີ່ໄຫນກີເຫັນກັນອູ່ນີ້ ຜູ້ກິນກີຄົນ ຜູ້ດູກີຄົນ ຜູ້ຮົກີຄົນ ມັນຈະປິດກັນໄດ້ເຫຼວ ມັນກິນອູ່ໃນທີ່ລັບມັນກີກລືນໃນທີ່ລັບ ມັນກີຜິດອູ່ໃນທີ່ລັບ ມັນກີເຫັນກີຮົກັນອູ່ໃນທີ່ລັບ ອອກມາທີ່ແຈ້ງກີເຫັນກັນໃນທີ່ແຈ້ງ ຮູໃນທີ່ແຈ້ງ ມັນໄປກືນໃນທີ່ລັບກີຮົກັນໃນທີ່ລັບອູ່ນັ້ນ ມັນມີລັບທີ່ໄຫນ

ໄປທຳທີ່ໄຫນມັນມີທີ່ລັບທີ່ແຈ້ງທີ່ໄຫນ ທ່ານຄື່ງວ່າ ນັດຖື ໂລເກ ຮໂທ ນາມ ຂັ້ນຊ່ວວ່າທີ່ລັບໄມ່ມີໃນໂລກ ດຣມພຣະພູທຣເຈົ້າສອນອ່ຍ່ອງນັ້ນ ໄຄຣທຳທີ່ໄຫນ ທຳດີທຳໜ່ວ່າ ເປີດເພຍຕລອດເວລາດ້ວຍກາຣກະທຳຂອງຕົນ ພິ່ງໝີ ນີ້ລະທີ່ເມືອງໄທຢາຈະຈມ ຮັສູນາລັບຊຸດໃຫນຕັ້ງຂຶ້ນມາ ຕັ້ງຂຶ້ນມາກິນມາໂກຍ ເຂົ້າ ໄປກູ້ມາ ໆ ແລ້ວດອກໂຍນໃຫ້ພື້ນ້ອງໜ້າໄທແບກຈນຈະຕາຍ ແລ້ວໜີ້ນັ້ນເປັນຍັງໄງ ກີແບກທັ້ງໜີ້ແບກທັ້ງດອກ ແບກທຸກອ່າງເລຍ ຈະຕາຍແລ້ວເມືອງໄທຢາ ໄຄຣມາກິນອື່ນໜີ້ພື້ນ້າໄປ ແລ້ວກີ້ຕັ້ງ ພວກນີ້ໄປແລ້ວຫາຍໄປແລ້ວໄມ່ມີໂຄຣມາຮັບຜິດຂອບນະເງິນທີ່ກູ້ມາກິນນັ້ນອຍເພີ່ຍໃໄມ່ມີໂຄຣມາຮັບຜິດຂອບ ເຂົ້າ ພວກນີ້ຕັ້ງຂຶ້ນມາກິນເຮື່ອຍ ໆ ນີ້ລະເມືອງໄທຢາຈະຈມພຣະເຫດຸນີ້ເອງ ພິຈາລານາ

ເຮາທຣາມມາດ້ວຍດີທຸກອ່າງ ເຮາໄມ່ໄດ້ມາໂກທກນະ ລູກຄື່ຍໍ່ເຮາມື່ອ່ຍ່ທຸກກະທຽວ ເຮາທຣາມມານານາໄມ່ໃຊ້ພື້ນມາທຣາບເດືອຍນີ້ ເກັນໄວໃນລື້ນໜັກ ໆ ມີແຕ່ປິ່ງດຣມສັງເວັບ ໂທ ເປັນອ່າງນີ້ ໆ ທີ່ເວລາມັນມາບານປາລຍດ້ວຍຄວາມຕະກະຕະກາລາມໄມ່ມີຢາງອາຍເລຍນີ້ ກີໄດ້ເປີດຂຶ້ນມາໃຫ້ທຣາບອ່າງນີ້ຈະວ່າໄງ ມັນຮູ້ມາແຕ່ກ່ອນແລ້ວນະ ເຮົຈິງໄມ້ໄດ້ອຸຕີ ເຄາໂຮງໄປຕັດຫາດ-ຫາດໄປເລຍ ເຮື່ອງຄວາມສັດຍົບຄວາມຈົງນີ້ຈະໄມ່ຂາດຈາກຫ຾ໃຈເຮາ ຂາດກີ້ຂາດແຕ່ຄອເຮາເທົ່ານີ້ ຄວາມສັດຍົບຄວາມຈົງນີ້ຄື່ອອຣມຈະໄມ່ຂາດຈາກເຮາ ຍັງຈະຝາກໄວ້ກັບພື້ນ້ອງທີ່ຫລາຍວ່າ ຄວາມສັດຍົບຄວາມຈົງນີ້ເປັນອຣດເປັນອຣມນີ້ ຄື່ອເຄື່ອງເທິດຖຸນຂອງເຮາ ເປັນເຄື່ອງສັກກາຣະອັນສຸດຍອດໄດ້ແກ່ອຣມ ໃຫ້ພື້ນ້ອງເທິດຖຸນເຮາ

ຈົນກິຈນໄປເຄອະ ຂອໃໝ່ໂຮຣມໃນໃຈ ໄອ້ພວກທີ່ມີມີມີຄື່ອອຣມສຸຂເງິນກອງເທົ່າກູ້ເຂົ້ນ ພວກນີ້ພວກຈະຈມລົງນຽກໂດຍຄ່າຍເດືອຍເທົ່ານີ້ ຈ່າຍມາລາຈດຊ້ອໄມ່ທັນແລ້ວພວກນີ້ ເຮາໄມ່ອ່ອຍກພູດຄື່ງພຣະພວກນີ້ເຂົ້າໄມ່ຍ່ອມຮັບບຸນຍົງຮັບບາປ ເຂົ້າຈະເປັນຕົວປະກັນໄປເອງ ວ່ານຮກໄມ່ມີເຂົ້າຈະເປັນຕົວປະກັນນຽກໄມ່ມີ ທີ່ພຣະພູທຣເຈົ້າສອນໄວ້ທຸກ ໆ ພຣະອົງຄວ່າ ບາປ ບຸນຍົງ ນຽກ

สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน เปรตผีประเกทต่าง ๆ มี ๆ มีมานีกีกับกีกัลป์แล้ว พวກ นี้มันอำนวยาจารามาจากให้มันถึงจะมาลงบนรากลับสวรรค์ พวก นี้มันจะลบให้มันไปลงเอง เราไม่ได้ไปจดทะเบียนบัญชีกับมันแหล่ะ มอบให้ทาง ยมบาลเข้าเลย อันนี้มอบให้เขารามาไปจด มันเก่งกีให้มันอวด ใครอวดทางไหนก็เจอ ทางนั้น ดีซ้ำมืออยู่

อ้าว ที่นี่เราจะยกตัวอย่างให้ฟังนะ เอาให้เห็นสุด ๆ ร้อน ๆ เลย ปีนี้ปีแพศพ หลวงปู่มั่น เราไปอยู่ในเขารามาไม่ออกมา เพราะมันหมุนตัว ๆ ตลอดเวลาออกมาหาใคร ไม่ได้เลียอยู่ในเข้า ถึงวันเวลาที่จะกราบไหว้บูชาท่านก็กราบแล้วออกมา ด้อม ๆ ออก มา ก็ไปวัดสุทธารา华ส ทั้งประชาชนญาติโยมทั้งพระ มีท่านอาจารย์ฝันเป็นหัวหน้าสานขัด แตะ ที่จะทำร้านสำหรับรับรองในงานนี้ และพระเณรกีสานฝาขัดแตะกันอยู่เต็ม ประชา ชนกีสานช่วยกัน แล้วก็มีผู้หญิง ๒ คนซึ่งกราบมา พระท่านกีสานขัดแตะอยู่นี่ล่ะ คนก เต็มอยู่นี่ มันขึ้นมา ผู้หญิงกำลังคึกคักของ

วันนี้นักเรียนมาใหม่นี้ หาตัวพยานว่าจันເຄອະ ที่นี่กำลังสานกันอึกทึกอยู่นั้น มัน ซึ่งกราบมาสะเปะสะปะเฉียดพระมาນี้ เฉียดมาใกล้ ๆ ท่านอาจารย์ฝันท่านสานขัดแตะ อยู่ท่านกีจะเง้อพูดขึ้นว่า เด็กพวknี้มันมายังไงกันว่า ท่านว่าอย่างนั้นนะ เด็กพวknี้มัน มาอะไรสะเปะสะปะอย่างนี้ว่า พอว่าอย่างนั้นแล้วพระก็นิ่งหมด เพราะท่านอาจารย์ฝัน ว่า เขาเก็บขบวนอ้อมไป นีคอยดูนะ ท่านว่าอย่างนั้นนะ คอยดูนะจะเอาให้มันล้ม จะเอา ให้มันล้มให้ดูว่าจัน แต่ไม่ให้มันเจ็บ ให้มันขายหน้าสักหน่อยท่านว่าอย่างนั้น ท่านพูด เอง พังซิเห็นใหม่อำนวยาจารามีจิต พอมันสะเปะสะปะมาນี้ท่านกีจะเง้อขึ้นว่า มากยังไงจัง เด็กเหล่านี้นั่น ท่านว่าอย่างนั้น สะเปะสะปะอ้อมมา

นีคอยดูนะท่านว่า จะเอาให้มันล้มให้ดูแต่ไม่ให้มันเจ็บ พอให้มันขายหน้าสัก หน่อย พอไปกีเทตุณล้มตรงนั้นเลย ที่นี่พระเณรกีหัวเราะลั่นลั่นซี เพราะฟังเสียงท่าน อาจารย์ฝันอยู่ แล้ววางหมดที่สานอะไร ๆ นั้นวางมือหมด คอยดูคนที่ท่านอาจารย์ฝัน ว่าจะเอาให้ล้มให้ดู ท่านว่าอย่างนั้น เพราะได้ยินหัวถึงกันหมด องค์ท่านเองท่านก็นิ่งดู ท่านเพ่งแล้วนะ เอาแล้วนะ พอไปถึงนั้นไม่มีปีมีขลุ่ยนะ เอ ล้มลงต่อหน้ามันน่าอยาจิง ๆ พอล้มลงแล้วกีผ่อนเลย ป้านนีมันหยุดแลวยัง มันวิงตั้งแต่โน้นจนป้านนีนั่น ได้ ๕๐ ปี นานีมันหยุดแลวยัง มันอายมันวิง จักรายานพามันล้ม พอมันล้ม นั่นเห็นใหม่ล่ะ หา อะไรมันกีได้อย่างนั้นซี บ้าปีมีบุญมี ท่านว่าอย่างนั้นนะ พวknนั้นกีผ่อนเลย พวknนั้น กีหัวเราะกันลั่น ท่านบอกให้มันล้มให้ดูเฉย ๆ ไม่ให้มันเจ็บ ท่านบอกอย่างนั้นนะ ให้มัน ล้ม ขายหน้ามันสักหน่อย พอมันล้มแล้วกี นั่นเห็นใหม่ล่ะ หาอะไรมันกีได้อันนั้นละ

บ้าปมีบุญมี คือหาอย่างนั้นมันก็เจออย่างนั้น นั่นเห็นไหมล่ะ หาอะไรมันก็เจออันนั้นละ บ้าปมีบุญมี

นี่เรายกตัวอย่าง ใครอยาไปท้าทายต่อบาปต่อกรรมต่อนรกอเวจี เอ้า ท้าทาย แต่เพียงเด็ก ๒ คนมันล้มแล้วมันวิ่ง จนกระทั้งป่านนี้ยังไม่หยุด ใครยังจะเก่งกว่าเด็ก ๒ คนนี้อีกware ลองไปตามหาดูซิเด็ก ๒ คนที่มันล้มในวัดป่าสุทธาราช มันหยุดวิ่งแล้วยัง หรือมันตายแล้วมันกลับมาวิ่งใหม่เราก็ไม่รู้ มันอาย แล้วสัตว์นรกตัวไหนในเมืองไทย ของเรานี่ที่เก่งกล้าสามารถ ที่จะอดศักดานุภาพไปลบบ้าปบุญนรกสรรค์ไม่ให้มี เอ้า ให้เก่ง ใครเก่งกว่าเด็กคนนี้แล้วจะเรียกเด็กคนนี้มา หาดูกำไรอุปเทียนไปควระ พวก นั้นมันเก่งกว่าเด็ก ๒ คน

เออละเพียงแค่นี้ล่ะ วันนี้พูดตลอดกันน่ออย ก็ເອາຄວາມຈິງມາພຸດວ່າໄຟ ນັ້ນລະໃຣ ອຍ่าທ້າທາຍນະ ວັນນີ້ພູດໄປພູດນາພອໄປລືງນິການນີ້ກໍເລຍຢຸດໄປພັກໜຶ່ງແລ້ວລະ ໄນຕ່ອກັນກີ ຫຍຸດແດນີ້ລະ ເອາລະພອ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd